

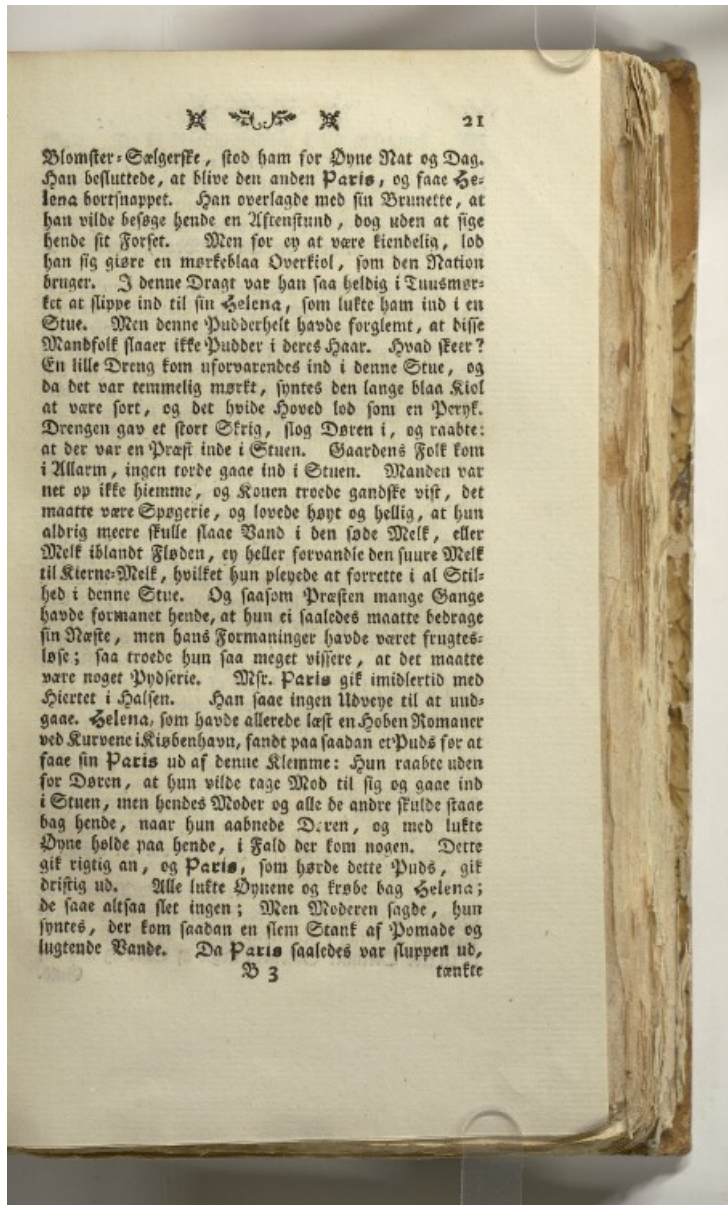
Titel: Overkiolernes forunderlige Hændelser En Roman.

Citation: "Overkiolernes forunderlige Hændelser En Roman.", i *Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 17*, Poul Herman Höecke, 1770, s. 21. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-1_017-shoot-w1_017_002_p21_bZONE1447151/facsimile.pdf (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Blomster: Sælgerke, stod ham for Dyrne Nat og Dag. Han besluttede, at blive den anden Paris, og faae Helena bortsnappet. Han overlagde med sin Brunette, at han vilde besøge hende en Aftenstund, dog uden at sige hende sit Forset. Men for ey at være kiendelig, lod han sig gjøre en mørkeblaa Overkiol, som den Nation bruger. I denne Dragt var han saa heldig i Tuusmærket at slippe ind til sin Helena, som lukte ham ind i en Stue. Men denne Pudderhelt havde forglemt, at disse Mandfolk slaaer ikke Pudder i deres Haar. Hvad Keer? En lille Dreng kom usforvarende ind i denne Stue, og da det var temmelig mørkt, syntes den lange blaa Kiol at være sort, og det hvide Hoved lod som en Pærk. Drengen gav et stort Skrig, slog Døren i, og raabte: at der var en Præst inde i Stuen. Gaardens Folk kom i Allarm, ingen torde gaae ind i Stuen. Manden var net op ikke hjemme, og Konen troede gandske vist, det maatte være Spagerie, og lovede høyt og hellig, at hun aldrig meere skulle slaae Vand i den søde Mælk, eller Mælk iblandt Bløden, ey heller forvandle den suure Mælk til Kiernemælk, hvilket hun plejede at forrette i al Stillehed i denne Stue. Og saasom Præsten mange Gange havde formænet hende, at hun ei saaledes maatte bebruge sin Mæste, men hans Formaninger havde været frugteløse; saa troede hun saa meget vissere, at det maatte være noget Pydserie. Mstr. Paris gif imidlertid med Hjertet i Halsen. Han saae ingen Udveje til at uudegaae. Helena, som havde allerede læst en Hoben Romaner ved Kurvene i Kjøbenhavn, sandt paa saadan et Puds for at faae sin Paris ud af denne Klemme: Hun raabte uden for Døren, at hun vilde tage Mod til sig og gaae ind i Stuen, men hendes Moder og alle de andre skulde staae bag hende, naar hun aabnede Døren, og med lukte Dyrne holde paa hende, i Fald der kom nogen. Dette gif rigtig an, og Paris, som havde dette Puds, gif driftig ud. Alle lukte Dyrnen og kræbe bag Helena; de saae altsaa slet ingen; Men Moderen sagde, hun syntes, der kom saadan en slem Stank af Pomade og lugtende Bænde. Da Paris saaledes var sluppen ud,